

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 25 januari 2007

Nr 39—43

INNEHÅLL

Nr		Sidan
39	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om grunderna för måltidsstöd för högskolestuderande	137
40	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om veterinär gränskontroll av animaliska livsmedel och andra varor	138
41	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om veterinära gränskontroller av djur	142
42	Kommunikationsministeriets förordning om ändring av bilaga 1 till kommunikationsministeriets förordning om bilars och släpvagnars konstruktion och utrustning	148
43	Skattestyrelsens beslut om överföring av behörighet i samband med beskattningen och om ett behörigt skatteverk	156

Nr 39

Statsrådets förordning

om ändring av 3 § i statsrådets förordning om grunderna för måltidsstöd för högskolestuderande

Given i Helsingfors den 18 januari 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 18 juni 2003 om grunderna för måltidsstöd för högskolestuderande (564/2003) 3 § som följer:

3 §

Maximipris på måltider som berättigar till understöd

Lunch är en måltid som förutom huvudrätt omfattar dryck, sallad, bröd och smörgåsfett. En specialportion är en måltid som är tillredd av dyrare råvaror.

Maximipriset är 4,02 euro för en sådan lunch och minst 5,07 och högst 6,17 euro för en sådan specialportion som berättigar till

understöd. Det pris som den studerande skall betala för måltiden sänks med beloppet av måltidsstödet.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2007.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 18 januari 2007

Kulturminister *Tanja Saarela*

Konsultativ tjänsteman Leena Koskinen

Nr 40

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om veterinär gränskontroll av animaliska livsmedel och andra varor**

Given i Helsingfors den 11 januari 2007

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 30 december 2004 om veterinär gränskontroll av animaliska livsmedel och andra varor (1370/2004) 67 § 1 mom. samt bilaga 1 och 2, av dem bilaga 1 sådan den lyder i förordning 35/2006 och bilaga 2 sådan den lyder i förordning 341/2006, som följer:

67 §

Importstatistik

Gränsveterinären skall föra kontinuerligt uppdaterad statistik över alla kontroller som i enlighet med denna förordning utförs i ett lager. Livsmedelssäkerhetsverket kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som

skall statistikföras. Med undantag av resultaten av laboratorieundersökningarna, ingen separat statistik förs över kontroller som utförs på gränskontrollstationen, utan uppgifterna förs in i TRACES-systemet.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2007.

Helsingfors den 11 januari 2007

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Veterinärråd Hentriikka Kontio

**GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLEN OCH GRÄNSKONTROLLSTATIONER,
STATIONERNAS ÖPPETTIDER SAMT LIVSMEDEL OCH ANDRA VAROR SOM
KONTROLLERAS VID STATIONERNA**

Tullanstalt som utgör gränsöver- gångsställe	Kommun där gränskontroll- stationen är belägen	Öppettider	Livsmedel som kon- trolleras	Andra varor som kontrolle- ras	TRACES- kod
Helsingfors/ hamnen	Helsingfors	8.00—15.45 mån.—fre.	Bara för- packade livsmedel	Andra varor som förvaras i rumstemperatur	14.001.99
Helsingfors- Vanda/ flygplatsen	Vanda	8.00—15.45 mån.—fre.	Bara för- packade livsmedel	Bara förpacka- de andra varor	14.101.99
Fredrikshamn/ hamnen	Fredrikshamn	8.00—15.45 mån.—fre.	Bara för- packade livsmedel	Bara förpacka- de andra varor	14.205.99
Vaalimaa/ landsvägen	Vederlax	8.00—15.45 mån.—fre.	Bara för- packade livsmedel	Alla andra varor	14.105.99

VETERINÄR GRÄNSKONTROLL AV IMPORTPARTIER

Den veterinära gränskontrollen av importpartier är uppdelad i dokumentkontroll, identitetskontroll och fysisk kontroll. I fråga om kontrollfrekvensen när det gäller fysiska kontroller iakttas bestämmelserna i bilaga I och II till kommissionens beslut 94/360/EG, sådant det lyder i senast ändrad form. Livsmedelssäkerhetsverket kan meddela närmare föreskrifter om kontrollfrekvensen.

A. Dokumentkontroll

Bestämmelser om dokumentkontroll ingår i artikel 1 i och bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 136/2004.

B. Identitetskontroll

Importpartiets samhörighet med åtföljande importhandlingar kontrolleras som följer:

1. I fråga om importpartier som importeras i containrar kontrolleras att den försegling som har utförts av myndigheterna i exportlandet eller i den medlemsstat genom vilken importpartiet har transiterats är obruten och att de angivelser som förekommer där överensstämmer med uppgifterna i de medföljande importhandlingarna och gränskontrollintyget.

2. Det kontrolleras att de stämplor och påskrifter på förpackningarna av importpartiet som anger varornas ursprungsland och ursprungsanläggning överensstämmer med importhandlingarna och uppgifterna i gränskontrollintyget.

3. I fråga om oförpackat råmaterial för foder som importeras som bulkvara kontrolleras att varan motsvarar de angivelser som finns på importhandlingarna och gränskontrollintyget.

C. Fysisk kontroll

1. Det kontrolleras att transportförhållandena för ett importparti som är avsett att föras

in på gemenskapens territorium uppfyller följande krav:

a) temperaturen under transporten uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen eller, vid avsaknad av sådana, kraven i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som är bestämmelse-land,

b) transportförhållandena försvagar inte importpartiets hållbarhet och kvalitet, och

c) i transportförhållandena har det inte förekommit något exceptionellt som skulle kunna påverka importpartiets hållbarhet och kvalitet.

Ytterligare kontrolleras, oberoende av importpartiets bestämmelseort, att transportförhållandena inte medför fara för spridning av djursjukdomar.

2. Det kontrolleras genom okulärbesiktning att importförpackningarnas antal och vikt överensstämmer med de uppgifter som anges i importhandlingarna och gränskontrollintyget.

3. Det kontrolleras att förpackningsmaterialen och förpackningspåskrifterna för livsmedel som avses bli införda på gemenskapens territorium uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien eller, vid avsaknad av sådana, kraven i den nationella livsmedelshygienlagstiftningen i den medlemsstat som är bestämmelse-land.

4. Importpartier som är avsedda att föras in på gemenskapens territorium undersöks i syfte att säkerställa att partiet uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen eller, vid avsaknad av sådana, kraven i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som är bestämmelse-land. Av importpartier som är avsedda direkt för tredje land, frilager, fri-zoner eller lager för provianteringslivsmedel eller direkt för proviantering av fartyg i utrikesfart och som inte uppfyller kraven i

gemenskapslagstiftningen eller, vid avsaknad av sådana, kraven i Finlands nationella lagstiftning kan fysisk kontroll utföras för att säkerställa att partierna uppfyller kraven i denna förordning.

Av importpartierna tas prover för fastställande av att de ovan avsedda kraven uppfylls:

a) importpartiet skall vid behov lossas helt eller delvis så att en heltäckande provtagning möjliggörs,

b) som prover tas minst en procent av de enheter som utgör ett parti. Dock tas minst två och högst tio prover ur importpartiet. Gränsveterinären kan dock vid behov ta flera prover,

c) av importpartier som anländer i bulk tas minst fem prover ur olika delar av ett parti,

d) gränsveterinären utför på gränskontrollstationen åtminstone en organoleptisk under-

sökning av de prover som tagits av ett importparti,

e) gränsveterinären levererar proverna för undersökning i laboratorium enligt Livsmedelssäkerhetsverkets anvisningar.

5. Tullmyndigheterna eller en av tullen bemyndigad gränsveterinär försluter och förseglar de öppnade förpackningarna och transportmedlen omedelbart efter den fysiska kontrollen. Förseglingsnumret antecknas i gränskontrollintyget.

D. Laboratorieundersökningar och analyser av officiella prover

I artikel 1 i och bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 föreskrivs om laboratorieundersökningar av prover som tagits i samband med en veterinär gränskontroll och om analyser av officiella prover.

Nr 41

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om veterinära gränskontroller av djur**

Given i Helsingfors den 11 januari 2007

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 12 maj 2004 om veterinära gränskontroller av djur (398/2004) 10 § 1 mom. samt bilaga 1 och 2,
sådana de lyder, 10 § 1 mom. i förordning 571/2006, bilaga 1 i förordning 1434/2004 och bilaga 2 i nämnd förordning 571/2006, som följer:

10 §	trollstationen, utan uppgifterna förs in i TRACES-systemet.
<i>Importstatistik</i>	_____

Med undantag av resultaten av laboratorieundersökningarna, ingen separat statistik förs över kontroller som utförs på gränskon-

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2007.

Helsingfors den 11 januari 2007

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Veterinärråd Hentriikka Kontio

**GRÄNSKONTROLLSTATIONER OCH GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLEN SAMT
DERAS ÖPPETTIDER FÖR VETERINÄR GRÄNSKONTROLL AV DJUR**

Tullanstalt som utgör gränsövergångsställe	Kommun där gränskontrollstationen är belägen	Öppettider	Djur	TRACES-kod
Helsingfors-Vanda/ flygplatsen	Vanda	8.00—15.45 mån.—fre.	A	14.101.99
Vaalimaa/landsvägen	Vederlax	8.00—15.45 mån.—fre.	K, H, A	14.105.99

K = klöv- och hovdjur
H = registrerade hästdjur
A = andra djur

VETERINÄR GRÄNSKONTROLL AV LEVANDE DJUR

Bestämmelser om veterinärkontroll ingår i artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 282/2004, enligt vilken nämnda kontroller och laboratorieprov skall utföras i enlighet med kraven i kommissionens beslut 97/794/EG. Dess krav har tagits med i denna bilaga.

1. Kontroll av handlingar

1. Gränsveterinären kontrollerar att de intyg som följer med ett importparti levande djur från tredje land uppfyller följande krav:

a) det är frågan om ett originalintyg som har utarbetats på ursprungslandets språk och på minst ett av de språk som är officiella språk på gränskontrollstationen och i den medlemsstat som är det slutliga bestämmelselandet.

b) där hänvisas till ett sådant tredje land eller en sådan del av ett tredje land som har tillstånd att föra in djur i gemenskapen,

c) dess form och innehåll motsvarar den modell som utarbetats för ifrågavarande levande djur och tredje land,

d) det har utarbetats på ett pappersark,

e) det har ifyllts i sin helhet,

f) det har utfärdats samma dag som de ifrågavarande levande djuren har lastats för transporter till gemenskapen,

g) det har utarbetats för endast en mottagare,

h) det har undertecknats av en tjänsteveterinär eller vid behov av en representant för myndigheten vars namn och tjänsteställning tydligt har skrivits på intyget med versaler, och det tredje landets officiella stämpel och underskrift har gjorts med annan färg än intygets text,

i) intyget har inte ändrats på annat sätt än med överstrykningar som måste vara be styrkta med den veterinärs underskrift och stämpel som utfärdat intyget.

2. Gränsveterinären kontrollerar den skriftliga förbindelsen och vid behov körplanen från den yttre gränsen till den slutliga bestämmelseorten. Dessa handlingar måste föraren leverera till gränsveterinären i enlighet med rådets direktiv 91/628/EEG om skydd av djur vid transport och om ändring av direktiven 90/425/EEG och 91/496/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 95/29/EG.

3. På gränskontrollstationen för gränsveterinären i TRACES-systemet in följande uppgifter om varje importparti:

— det nummer som importpartiet har getts vid gränskontrollstationen,

— importpartiets ankomstdag till gränskontrollstationen,

— importpartiets storlek,

— djurslag och ändamål samt vid behov ålder,

— intygets referensnummer,

— det tredje land som är ursprungsland,

— den medlemsstat som är bestämmelse-land,

— beslutet om importpartiet,

— om provtagningen har utförts, en hänvisning till detta.

4. Gränsveterinären behöver inte förvara hästdjurens identifieringshandlingar eller hälsointyget i original vid tillfällig införsel av hästdjur, när djuren har registrerats med hjälp av hästuppfödning myndigheten eller en an-

nan sådan behörig myndighet i ursprungslandet som sköter djurrasens stambok eller register, eller med hjälp av en identifieringshandling som utfärdats av en internationell förening eller organisation som administrerar tävlings- eller idrottshästar.

5. För de hästdjurs del som är avsedda att slaktas och som skall gå via en marknadsplats eller uppsamlingscentral, måste gränskontrollintyget och en vidimerad kopia av hälsointyget i original medfölja hästdjuren till slakteriet.

6. I alla veterinärintyg eller andra veterinärmedicinska handlingar som rör importpartier som avvisats vid gränskontrollstationen skall gränsveterinären stämpla ordet "AVVISAT" på varje sida med röd färg.

2. Identitetskontroll

1. Gränsveterinären gör identitetskontrollen på alla djur i importpartiet.

2. Avvikande från det som föreskrivs i punkt 1 skall gränsveterinären utföra identitetskontrollen på minst 10 procent av importpartiets djur och minst tio djur per importparti som representerar hela importpartiet, om det finns många djur i importpartiet.

Antalet djur som skall kontrolleras måste ökas och kontrollen kan omfatta alla djur, om resultaten av de första kontrollerna inte är tillfredsställande.

3. Avvikande från det som föreskrivs i punkt 1 skall gränsveterinären kontrollera märkningen av minst ett representativt antal förpackningar och/eller containrar vid identitetskontrollerna, när det är fråga om djur för vilka det inte föreskrivs om djurspecifika märkning i gemenskapens regler.

Antalet förpackningar och/eller containrar som skall kontrolleras måste ökas och kontrollen kan omfatta alla förpackningar och/eller containrar, om resultaten av de första kontrollerna inte är tillfredsställande.

Vid identitetskontrollen kontrolleras djur i ett representativt antal förpackningar och/eller

containrar genom okulärbesiktning för att fastställa deras art.

3. Fysisk kontroll

1. Gränsveterinären gör en fysisk kontroll av levande klöv- och hästdjur och försäkras sig i synnerhet om att alla ifrågakvarande djur lastas av på gränskontrollstationen i gränsveterinärens närvaro.

2. Gränsveterinären kontrollerar de ifrågakvarande djurens transportkondition och undersöker dem kliniskt

a) för att bedöma om djurets kondition är tillräckligt bra för vidaretransport. I bedömningen måste tas i beaktande den redan avverkade färdens längd, inklusive utfodnings-, vattnings- och viloarrangemangen. Gränsveterinären skall även ta i beaktande den återstående färdens längd, inklusive utfodnings-, vattnings- och viloarrangemangen under den ifrågakvarande färdsträckan,

b) för att kontrollera att djurens transportmedel är i enlighet med direktiv 91/628/EG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 95/29/EG.

3. Gränsveterinären utför en klinisk undersökning av ifrågakvarande djur. Till en klinisk undersökning hör åtminstone

a) en okulär undersökning av alla djur inbegripet helhetsbedömning av hälsotillstånd, förmåga att röra sig fritt, hud, slemhinnor och avvikande utsöndringar,

b) kontroll av andnings- och matsmältningsorganen,

c) stickprovsmässig kontroll av kroppstemperaturen (denna kontroll behöver inte utföras på djur som inte har uppvisat några avvikelser enligt punkterna a eller b),

d) palpation behövs enbart när man har upptäckt avvikelser enligt punkterna a, b och c.

4. När det är frågan om djur som är avsedda för förädling eller produktion, utför gränsveterinären

terinären även en klinisk undersökning av ett sampel som representerar hela importpartiet och som utgör minst 10 procent av djuren, dock minst 10 djur. Om det finns mindre än 10 djur i ett importparti, gör veterinären ifrågasvarande kontroller på varje djur i importpartiet.

5. När det är frågan om djur som är avsedda att slaktas, utför gränsveterinären en klinisk undersökning av ett sampel som representerar hela importpartiet och som utgör minst 5 procent av djuren, dock minst 5 djur. Om det finns mindre än fem djur i ett importparti, gör veterinären kontrollerna på varje djur i importpartiet.

Antalet djur som skall kontrolleras måste ökas och kontrollen kan omfatta alla djur, om resultaten av de första kontrollerna inte är tillfredsställande.

6. Gränsveterinären behöver inte utföra en djurspecifik klinisk undersökning av följande djur:

- fjäderfä,
- fåglar,
- djur från vattenbruk, alla levande fiskar medräknade,
- gnagare,
- hardjur,
- bin och andra insekter,
- kräldjur och groddjur,
- andra ryggradslösa djur,
- vissa djurparks- och cirkusdjur som anses farliga, inklusive klöv- och hästdjur,
- pälsdjur.

Den kliniska undersökningen av de ovan uppräknade djuren måste basera sig på en bedömning av hälsotillståndet och beteendet hos hela djurgruppen eller ett urval som representerar den. De undersökta djurens

antal måste ökas, om de undersökningar som ursprungligen gjorts inte är tillfredsställande. Om det i kontrollerna förekommer avvikelser, måste en specifikare undersökning utföras och vid behov måste även prov tas.

7. Gränsveterinären gör en klinisk kontroll på levande fiskar, krätdjur och blötdjur samt djur som är avsedda för vetenskapliga forskningscentraler och som enligt intyg har en specifik hälsostatus och transporteras i kontrollerade miljöförhållanden i förseglade behållare, när det föreligger en särskild risk på grund av art eller ursprung eller när det föreligger annan regelstridighet.

8. Medlemsstaterna måste hålla djuren endast på gränskontrollstationen under den tid de väntar på resultaten av laboratoriekontroller i misstänkliga fall.

4. Provtagning

Gränsveterinären kan ta prover av djuren utöver den provtagningsplan som Livsmedelssäkerhetsverket har fastställt, för att kontrollera om hälsokraven enligt det medföljande veterinärintyget är uppfyllda.

1. En gång i månaden tar gränsveterinären ett serologiskt prov av minst 3 procent av importpartierna. Gränsveterinären tar ett prov från minst 10 procent av importpartiets djur och från minst fyra djur. Om problem upptäcks, måste procentandelen utökas.

2. Gränsveterinären kan även ta andra prov från importpartiets djur bl.a. för att undersöka rester.

3. Gränsveterinären tar prover av levande fiskar, krätdjur och blötdjur samt djur som är avsedda för vetenskapliga forskningscentraler och som enligt intyg har en specifik hälsostatus och transporteras i kontrollerade miljöförhållanden i förseglade behållare, när det föreligger en särskild risk på grund av art eller ursprung eller när det föreligger annan regelstridighet.

4. Gränsveterinären skickar proverna till ett laboratorium som har godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket.

5. Gränsveterinären för in följande uppgifter om varje djur från vilket ett prov tas:

— importhandlingens referensnummer och det nummer som gränskontrollstationen gett partiet

— djurets identifikationsnummer,

— det begärda laboratorieprovet,

— provets resultat och alla utförda uppföljningsåtgärder,

— den fullständiga adressen för importpartiets slutliga destination.

6. Gränsveterinären skickar uppgifterna till Livsmedelssäkerhetsverket regelbundet med sex månaders mellanrum. Livsmedelssäkerhetsverket levererar informationen nämnd i punkt 5 till kommissionen. Om provets resultat är positiva, sänder gränsveterinären utan dröjsmål kopior av veterinärintyget eller veterinärintygen till den medlemsstat som är bestämmelseland samt till kommissionen.

Nr 42

**Kommunikationsministeriets förordning
om ändring av bilaga 1 till kommunikationsministeriets förordning om bilars och
släpvagnars konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 16 januari 2007

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut
ändras i kommunikationsministeriets förordning av den 19 december 2002 om bilars och
släpvagnars konstruktion och utrustning (1248/2002) punkt 0 och 8 i del I i bilaga 1,
sådana de lyder, punkt 0 i del I i bilaga 1 i förordning 622/2006 och punkt 8 i del I i nämnda
bilaga i förordning 869/2005, som följer:

Denna förordning träder i kraft den 26 januari 2007.

Helsingfors den 16 januari 2007

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Trafikråd, ledande sakkunnig Kari Saari

DEL I

**KRAV PÅ BILAR OCH SLÄPVAGNAR SAMT SYSTEM, KOMPONENTER
OCH SEPARATA TEKNISKA ENHETER**

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Mot- sva- rande E- regle- mente	Fordons kategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkännande för		Krav på överensstämmelse med direktiv eller E-reglemente för	
	- ändringsdirektiv			ny for- donstyp	fordon som tas i bruk för första gången	ny fordons- typ	fordon som tas i bruk för första gång- en
0. Typgodkännande av bil och släpvagn (fordon i kategorierna M, N och O)	70/156/EEG ¹	-	M, N, O	kategori M ₁ : 1.1.1996 ²	kategori M ₁ : 1.1.1998 ²	1993	
	- 78/315/EEG ³						
	- 78/547/EEG ⁴						
	- 80/1267/EEG ⁵						
	- 87/358/EEG ⁶						
	- 87/403/EEG ⁷						
	- 92/53/EEG ⁸						
	- 93/81/EEG ⁹			1.10.1993			

¹ Fordonet anses uppfylla kraven i denna förordning med de undantag gällande kraven i fråga om avgasutsläpp som avses i punkt 2 och 41, om det är en typ som typgodkänts i enlighet med direktiv 70/156/EEG.

² Direktiv 70/156/EEG, sådant det lyder ändrat genom direktiv 92/53/EEG, gäller dock fordon i kategori M₁ och L₁ som typgodkänns i flera etapper samt fordon som i en EES-stat godkänts som fordon i kategori N och som ändras till fordon i kategori M₁ i typgodkännandet från och med 1.1.1998 och ibruktagnandet från och med 1.1.2000.

³ Möjlighet till typgodkännande av en separat teknisk enhet.

⁴ Till förteckningen över kontrollmoment har fogats värmeanordning i passagerarutrymmet och stänkskärmar.

⁵ Till förteckningen över kontrollmoment har fogats effekt, vridmoment och bränsleförbrukning.

⁶ Ändringar av definitionerna, det tekniska underlaget och av intyget samt sändandet av det.

⁷ Definitioner av terrängfordon har lagts till.

⁸ Reform av typgodkännandet och dess nödvändighet för fordon i kategori M₁.

⁹ Undantaget för de sista fordonen i en serie utvidgas till att gälla alla fordonsklasser.

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Mot-sva-rande E-regle-mente	Fordons kategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkännande för		Krav på överensstämmelse med direktiv eller E-reglemente för	
	- ändringsdirektiv			ny for-donstyp	fordon som tas i bruk för första gången	ny fordons-typ	fordon som tas i bruk för första gång-en
	- 95/54/EG ¹⁰	10	M, N	kategori M ₁ : 1.1.1998	kategori M ₁ : 1.10.2002	1.1.1998	1.10.2002
	- 96/27/EG ¹¹	95	M ₁ , N ₁ (R-punktens höjd ≤ 700 mm)	1.10.1998	1.10.2003		
	- 96/79/EG ¹²	94	M ₁ ≤ 2500 kg	1.10.1998	1.10.2003		
	- 97/27/EG ¹³	-	M ₂ , M ₃ , N, O			1.8.1997	
	- 98/14/EG ¹⁴	-	M, N, O	kategori M ₁ : 1.10.1998	gäller inte; tidigare intyg över överens-stämmelse kan använ-das t.o.m. 30.9.1999	1.10.1998	gäller inte; tidigare intyg över överens-stämmelse kan användas t.o.m. 30.9.1999
	- 98/91/EG ¹⁵	105	N, O			1.12.1999	
	- 2000/40/EG ¹⁶	93	N ₂ , N ₃			10.8.2003	
	- 2001/56/EG ¹⁷	-	M, N, O	kategori M ₁ : 9.5.2004	kategori M ₁ : 9.5.2005	9.5.2004	gäller inte

¹⁰ Radiostörningar förorsakade av fordon och elektromagnetisk kompatibilitet, se punkt 10.

¹¹ Sidokollision, se punkt 54.

¹² Frontalkollision, se punkt 53.

¹³ Massa och dimensioner, övriga kategorier än M₁, se punkt 48.

¹⁴ Utvecklande av typgodkännandeförfarandet.

¹⁵ Godkännande av fordon avsedda för transport av farligt gods, se punkt 56.

¹⁶ Främre underkörningsskydd, se punkt 57.

¹⁷ Revidering av direktivet om värmeanordningar, se punkt 36.

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Mot- sva- rande E- regle- mente	Fordons kategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkännande för		Krav på överensstämmelse med direktiv eller E-reglemente för	
	- ändringsdirektiv			ny for- donstyp	fordon som tas i bruk för första gången	ny fordons- typ	fordon som tas i bruk för första gång- en
	- 2001/85/EG ¹⁸	36, 52, 66, 107	M ₂ , M ₃	13.2.2004 (gäller EG- typgod- kännande för for- donstyp eller ka- rosserityp som sepa- rat tek- nisk en- het)	gäller inte	13.2.2004 (se fotnot 69: alternativ na- tionell för- fattning)	13.2.2004 (se fotnot 69: alternativ na- tionell för- fattning)
	- 2001/92/EG ¹⁹	43	M, N, O	kategori M ₁ : 1.10.2002	kategori M ₁ : 1.7.2003 ^{19a}	1.10.2002	gäller inte
	- 2001/116/EG ²⁰	-	M, N, O	kategori M ₁ : 1.7.2002	kategori M ₁ : 1.7.2003 (gäller mal- lar för intyg om överens- stämmelse)	övriga for- donskategori- er: 1.7.2002	övriga kate- gorier: 1.7.2003 (gäl- ler mallar för intyg om överens- stämmelse)
	- 2003/19/EG	-	M ₂ , M ₃ , N, O			1.10.2004	gäller inte

¹⁸ Särskilda bestämmelser för bussar, se punkt 48 och 52.

¹⁹ Administrativa ändringar av direktivet om säkerhetsglas, se punkt 45.

^{19a} På säkerhetsglas som säljs enbart i delar tillämpas kraven fr.o.m. 1.7.2003; för fordon som är i bruk får säkerhetsglas som uppfyller kraven i direktiv 92/22/EEG fortsättningsvis tillverkas, importeras, säljas och tas i bruk.

²⁰ Det första skedet i totalrevideringen av typgodkännandedirektivet: revidering av bilagorna till direktivet.

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Mot-sva-rande E-regle-mente	Fordons kategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkän-nande för		Krav på överensstämmelse med direktiv eller E-reglemente för	
	- ändringsdirektiv			ny for-donstyp	fordon som tas i bruk för första gången	ny fordons-typ	fordon som tas i bruk för första gång-en
	- 2003/102/EG ^{20a}	-	M ₁ , N ₁	1.10.2005 / 1.9.2010	31.12.2012 / 1.9.2015		
	- 2003/97/EG ^{20b}	-	M, N	26.1.2006/ 26.1.2007	26.1.2007/ 26.1.2010	26.1.2007	26.1.2007
	- 2004/3/EG ^{20c}	-	M ₁ , N ₁	kategori M ₁ ; 19.2.2005, kategori N ₁ , undergrupp I: 1.1.2005; kategori N ₁ , undergrupperna II och III: 1.1.2007	kategori N ₁ , undergrupp I: 1.1.2006, kategori N ₁ , undergrup-perna II och III: 1.1.2008		
	-2004/78/EG ^{20d}	-	M, N, O	1.1.2006	1.1.2007		
	-2004/104/EG ^{20e}	-	M, N, O	kategori M ₁ : 1.7.2006	kategori M ₁ : 1.1.2009	övriga for-donskategori-er: 1.7.2006	övriga for-donskategori-er: 1.1.2009
	-2005/49/EG ^{20e}	-	M, N, O	kategori M ₁ : 1.7.2006	kategori M ₁ : 1.8.2006	övriga for-donskategori-er: 1.7.2006	övriga for-donskategori-er: 1.8.2006
	-2005/64/EG ^{20f}	-	M ₁ , N ₁	M ₁ , N ₁ : 15.12. 2008	M ₁ , N ₁ : 15.7.2010		

^{20a} Skydd för fotgängare, se punkt 58.

^{20b} Backspeglar/anordningar för indirekt sikt, se punkt 8.

^{20c} Mätning av bränsleförbrukningen, se punkt 39.

^{20d} Värmesystem, se punkt 36.

^{20e} Radiostörningar förorsakade av fordon och elektromagnetisk kompatibilitet, se punkt 10.

^{20f} Materialåtervinning, se punkt 59.

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Mot-sva-rande E-regle-mente	Fordons kategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkän-nande för		Krav på överensstämmelse med direktiv eller E-reglemente för	
	- ändringsdirektiv			ny for-donstyp	fordon som tas i bruk för första gången	ny fordons-typ	fordon som tas i bruk för första gång-en
	-2005/66/EG ^{20g}	-	M ₁ , N ₁	M ₁ ≤ 3500 kg , N ₁ : 25.11. 2006	M ₁ ≤ 3500 kg, N ₁ : 25.5.2007		
	-2006/28/EG ^{20e}	-	M, N, O	kategori M ₁ : 1.7.2006		övriga for-donskategorier: 1.7.2006	

^{20g} Frontskydd, se punkt 60.

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Mot-svarande E-reglemente	Fordons kategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkännande för		Krav på typgodkännande för	
	- ändringsdirektiv			ny fordonstyp	ny fordonstyp	ny fordons-typ	ny fordons-typ
8. Backspeglar /sikt bakåt ³³	71/127/EEG ³⁴ (Upphävt fr.o.m. 26.1.2010)	46	M, N	kategori M ₁ : 1.1.1996	kategori M ₁ : 1.1.1998	1993	
	- 79/795/EEG ³⁴ (Upphävt fr.o.m. 26.1.2010)						
	- 85/205/EEG ³⁴ (Upphävt fr.o.m. 26.1.2010)						
	- 86/562/EEG ³⁴ (Upphävt fr.o.m. 26.1.2010)						
	- 88/321/EEG ³⁴ (Upphävt fr.o.m. 26.1.2010)						

³³ a) Kraven angående sikt i direktiv 71/127/EEG eller E-reglementet nr 46 gäller inte extra backspeglar på fordon i kategori M₁ och N₁ som är avsedda att dra släpvagnar eller de speglar för läraren som krävs på en skolbil.

b) Om sikten från förarsätet åt sidorna är menligt begränsad på grund av fordonets konstruktion eller därtill hörande anordning eller utrustning, skall fordonet förses med behövliga tilläggspeglar, i vilka föraren kan se längs fordonets sidor och ge akt på den övriga trafiken.

³⁴ a) Alternativ t.o.m. 31.12.1995: FMVSS 111 eller SFS 4418.

b) Vid bakrutor på en bil i kategori M₁ får inte hängas eller fästas märken eller anordningar som kan hindra sikten bakåt genom den inre backspegeln mera än som tillåts i direktiv 71/127/EEG och E-reglementet nr 46.

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Mot-svarande E-reglemente	Fordons kategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkännande för		Krav på typgodkännande för	
	- ändringsdirektiv			ny fordons- styp	ny fordons- styp	ny fordons- typ	ny fordons- typ
	2003/97/EG ^{34a}	-		26.1.2006/ 26.1.2007 ³ ^{4b, 34c}	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ : 26.1.2007 ^{34c}	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ : 26.1.2007 ^{34d}	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ : 26.1.2007 ^{34d}
	- 2005/27/EG				M ₁ , N ₁ : 26.1.2010 ^{34c}	N ₁ : 26.1.2007 ^{34d}	N ₁ : 26.1.2010 ^{34d}

^{34a} a) Direktivet tillämpas inte på delar och separata tekniska enheter som är avsedda att vara reservdelar i fråga om fordonstyper som före den 26 januari 2007 typgodkänts enligt direktiv 71/127/EEG.

b) Direktivet tillämpas inte på kraven på förarens siktfält i 5 punkten i bilaga III till direktivet med undantag av nya typer av ledade fordon i undergrupp I i kategori M₂ och M₃ med minst tre ledade delar.

^{34b} Det senare datumet gäller klass VI, fronspeglar.

^{34c} I fråga om fordon i kategorierna M₂, M₃, N₁, N₂ och N₃ gäller kraven på typgodkännande för system, komponenter och separata tekniska enheter.

^{34d} Överensstämmelsekravet gäller installation av system, komponenter och separata tekniska enheter.

Nr 43

Skattestyrelsens beslut**om överföring av behörighet i samband med beskattningen och om ett behörigt skatteverk**

Givet i Helsingfors den 10 januari 2007

Skattestyrelsen har med stöd av 13 § i lagen den 18 december 1995 om skatteförvaltningen (1557/1995), sådan den lyder i lagen 1101/2006, samt med stöd av 7 § 8 mom. i lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995), sådan den lyder i lagen 1145/2005, med stöd av 4 § 1 mom. i lagen den 13 augusti 1976 om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976), sådan den lyder i lagen 567/2004, bestämt:

1 §

Samfund som omfattas av Koncernskattecentralens behörighet

Koncernskattecentralen är behörig i de uppgifter som genom lag eller förordning eller någon annan bestämmelse eller föreskrift ålagts skatteverket beträffande beskattningen av följande samfund:

1) försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och motsvarande utländska försäkringsbolags fasta driftställen i Finland;

2) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993) och motsvarande utländska kreditinstituts fasta driftställen i Finland;

3) europabolag och europeiska kooperativa föreningar som avses i 8 a § i inkomstskattelagen (1535/1992);

4) offentligt noterade bolag;

5) de moderbolag som Skattestyrelsen utnämner genom ett särskilt beslut; samt

6) de enskilda företag som Skattestyrelsen utnämner genom ett särskilt beslut.

Om ett i punkt 1—5 avsett samfund på sådant sätt som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) hör till en koncern som är uppbyggd enligt 1 kap. 6 § 1 mom. i samma lag, är Koncernskattecentralen behörig även i beskattningen av de övriga samfunden i koncernen, med undantag av ömsesidiga fastighetsaktiebolag och bostadsaktiebolag.

2 §

Skyldigheten att lämna uppgifter i samfund som omfattas av Koncernskattecentralens behörighet

När ett samfund inleder sådan verksamhet som avses i 1 § 1 eller 2 punkten eller när ett samfund blir ett sådant samfund som avses i 3 eller 4 punkten, skall samfundet lämna in anmälan om detta till Koncernskattecentralen.

Moderbolaget i en koncern som avses i 1 kap. 6 § i bokföringslagen skall likaså lämna in anmälan till Koncernskattecentralen då

1) till koncernen fogas ett nytt samfund eller bolag som inte är ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag eller bostadsaktiebolag,

2) ett samfunds eller ett bolags medlemskap i koncernen upphör,

3) koncernen genomgår ett företagsarrangemang som avses i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968), eller

4) ett samfund eller bolag som är medlem i koncernen blir ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag eller bostadsaktiebolag.

Anmälan skall lämnas till Koncernskattecentralen inom en månad från den dag då samfundet beviljats koncession för verksamheten, det har blivit föremål för offentlig handel, samfundet eller bolaget eller företagsarrangemanget har registrerats, köpet eller rättshandlingen har ägt rum, eller då någon annan ändring har skett.

I anmälan skall lämnas uppgifter om samfundet eller objektbolaget samt om dess företags- och organisationsnummer och hemort.

3 §

Början av Koncernskattecentralens behörighet

Koncernskattecentralens behörighet i uppgifter som hör till skatteverket enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), inkomstskattelagen, lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) eller i uppgifter som ålagts skatteverket med stöd av dessa lagar börjar vid den tidpunkt som anges i 1 § 5 och 6 punkten avsedda Skattestyrelsens utnämningsbeslut eller från ingången av den räkenskapsperiod som går ut först efter utgången av följande kalendermånad räknad från inlämningstiden för en i 2 § avsedd anmälan.

I fråga om skattegranskning som avses i 14 § i lagen om beskattningsförfarande är Koncernskattecentralen behörig även för sådana räkenskapsperioder som föregår behörighetens början.

Koncernskattecentralens behörighet i uppgifter som hör till skatteverket eller som ålagts skatteverket med stöd av andra lagar än de som anges i 1 mom. börjar vid den tidpunkt som anges i Skattestyrelsens utnämningsbeslut eller från ingången av den andra

kalendermånad som följer efter att anmälan lämnats in.

4 §

Upphörande av Koncernskattecentralens behörighet

Koncernskattecentralen är behörig i uppgifter som hör till skatteverket enligt lagen om beskattningsförfarande, inkomstskattelagen, lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och lagen om skogsvårdsföreningar eller som ålagts skatteverket med stöd av dessa lagar tills den i Skattestyrelsens utnämningsbeslut angivna tidsfristen gått ut eller till utgången av den räkenskapsperiod som först går ut efter utgången av följande månad räknad från inlämningstiden för en i 2 § avsedd anmälan.

Koncernskattecentralen är behörig i uppgifter som ålagts skatteverket med stöd av andra lagar, bestämmelser eller föreskrifter än de som anges i 1 mom. till den tidpunkt som anges i Skattestyrelsens utnämningsbeslut eller till utgången av det kalenderår under vilket ändringsanmälan har lämnats in.

5 §

Undantagsbestämmelser som reglerar Koncernskattecentralens behörighet

Avvikande från 1—4 § iaktas följande:

1) Nylands skatteverk är behörigt i skatteuppbördsuppgifter som hör till skatteverket enligt lagen om skatteuppbörd (609/2005) eller som ålagts skatteverket genom andra bestämmelser, dock så att Koncernskattecentralen är behörig i skattelättnads- och anståndsärenden samt i ärenden som gäller i 40 § i lagen om skatteuppbörd avsett skatteansvar;

2) i ärenden som gäller återbäring av felaktigt uppburen skatt som avses i 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och i ärenden som gäller beviljande av gottgörelse för bolagsskatt som avses i det genom lag 719/2004 upphävda 11 a § är behörigt det skatteverk inom vars tjänsteområde ligger

hemkommunen för den part som är skyldig att ta ut skatt eller för det bolag som delar ut dividend; samt

3) i ärenden som gäller verkställande av fastighetsbeskattning som avses i fastighets-skattelagen (654/1992) är behörigt det skatteverk som särskilt ålagts att sköta uppgiften.

6 §

Behörigheten av Savolax-Karelen skatteverk

Savolax-Karelen skatteverk beviljar skattelättnad som avses i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976). När Savolax-Karelen skatteverk sköter uppgifter enligt nämnda lag är det en tvåspråkig myndighet enligt språklagen (423/2003).

7 §

Överföring av kommun eller del av kommun till ett annat skatteverks tjänsteområde

Om en kommun eller del av en kommun till följd av ändring i kommunindelningen eller av någon annan orsak överförs till ett annat skatteverks tjänsteområde, är detta skatteverk jämte skatterättelsenämnden behöriga att avgöra också de ärenden som gäller ändring av en sådan beskattning som verkställts före överföringen.

8 §

Behörigheten av Sydöstra Finlands, Lapplands samt Uleåborgs och Kajanalands skatteverk

Till behörigheten av Södra Savolax skattebyrå vid Sydöstra Finlands skatteverk, Kustlapplands skattebyrå vid Lapplands skatteverk eller Kajanalands skattebyrå vid Uleåborgs och Kajanalands skatteverk hör att verkställa den ordinarie inkomstbeskattningen för skatteåret 2006 för sådana andra än svenskspråkiga fysiska personer och inhemska dödsbon som har Vanda stad som hemkommun eller som med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande beskattas av Huvudstadsregionens skattebyrå vid Nylands skatteverk på basis av makens

hemkommun (Vanda) och som hör till beredningsgrupp 10.

Kustlapplands skattebyrå är behörig att handlägga skattskyldiga inom personnummerintervallen 0,0—235000,9, Kajanalands skattebyrå inom personnummerintervallen 235001,0—462500,9 och Södra-Savolax skattebyrå inom personnummerintervallen 462501,0—999999,9. Personnumret och beredningsgruppen har antecknats i den förhandsifyllda skattedeklarationen.

Beskattningens verkställande omfattar lagring av de uppgifter som påverkar beskattningen, skattekontroll och kundservice i samband med beskattningens verkställande, fattande av inkomstbeskattningsbeslut samt övriga uppgifter som har en direkt anknytning till dessa uppgifter.

Behörigheten att fatta beskattningsbeslut börjar den 1 februari 2007 och slutar den 31 oktober 2007.

Överföring av behörigheten påverkar inte fastställandet av en behörig skatterättelsenämnd.

9 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 2007.

Koncernskattecentralens behörighet enligt 1—4 § och skyldigheten att lämna uppgifter enligt 2 § börjar den 1 november 2007.

I beskattningen av sådana samfund som avses i 1 § där Koncernskattecentralen inte är behörig vid ikraftträdandet av detta beslut börjar Koncernskattecentralens behörighet i uppgifter enligt 3 § 1 mom. för den räkenskapsperiod som börjar den 1 oktober 2007 eller senare. I fråga om skattegranskning enligt 14 § i lagen om beskattningsförfarande blir Koncernskattecentralen behörig den 1 november 2007 även beträffande tidigare räkenskapsperioder. I uppgifter som avses i 3 § 3 mom. börjar Koncernskattecentralens behörighet den 1 januari 2008.

Genom detta beslut upphävs den 1 november 2007 Skattestyrelsens beslut den 20 september 1999 om Koncernskattecentralens behörighet (975/1999) och Skattestyrelsens beslut den 15 september 2005 om vilka

skattskyldiga som beskattas av Koncernskattecentralen (794/2005).

Genom detta beslut upphävs Skattestyrelsens beslut den 20 september 2004 om behörigt skatteverk som avser skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (873/2004).

Genom detta beslut upphävs Skattestyrelsens beslut den 16 mars 1999 om behörigt skatteverk och behörig skatterättelsenämnd vid överföring av kommun eller del av kommun till tjänsteområdet för annat skatteverk (360/1999).

Helsingfors den 10 januari 2007

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Projektchef Timo Rabinä

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 39—43, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2007

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663